

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného složený z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, LL.M., členů JUDr. Jiřího Zavázala a Mgr. Michaela Květa a přísedících JUDr. Jana Jakovce, Mgr. Olgy Rosenkranzové, Ph.D. a JUDr. Milana Kyjovského projednal v ústním jednání dne 18. 1. 2021 kárný návrh ze dne 23. 11. 2020, doručený kárnému soudu dne 27. 11. 2020, kárného navrhovatele: **předseda Okresního soudu v Ústí nad Labem JUDr. Lubomír Hrbek**, sídlem Kramoly 641/37, Ústí nad Labem, proti kárně obviněnému: **Mgr. Karel Šemík, soudce Okresního soudu v Ústí nad Labem**, nar. X, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, na návrh kárného navrhovatele

s e s c h v a l u j e d o h o d a o v i n ě a k á r n ě m o p a t ř e n í ,

která byla uzavřena v Ústí nad Labem dne 23. 11. 2020 mezi kárným navrhovatelem, předsedou Okresního soudu v Ústí nad Labem JUDr. Lubomírem Hrbkem, a kárně obviněným soudcem Okresního soudu v Ústí nad Labem Mgr. Karlem Šemíkem, a potvrzena stranami na ústním jednání dne 18. 1. 2021,

a

Mgr. Karel Šemík,

nar. X,

soudce Okresního soudu v Ústí nad Labem,

s e u z n á v á v i n n ý m

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

ž e

jako soudce s potřebnými přístupovými právy v období od 11. 9. 2016 do 19. 8. 2020 opakovaně vstupoval do vnitřní databáze soudu – elektronického rejstříku ISAS a bez relevantního zákonného důvodu zde vyhledával informace o osobách či řízeních, které nesouvisely s jeho rozhodovací činností, přičemž konkrétně se jednalo o tyto lustrace:

Lustrovaná osoba	Datum lustrace osoby	Čas lustrace osoby
A	28. 11. 2016	13:37

	16. 5. 2017	14:42
B	28. 11. 2016	13:32
	16. 5. 2017	14:41
	8. 7. 2020	14:04
C	28. 11. 2016	7:53
D	28. 11. 2016	13:37
	16. 5. 2017	14:42
	8. 7. 2020	14:04
E	11. 9. 2016	18:09
	28. 11. 2016	7:47
	28. 11. 2016	7:48
	6. 1. 2017	10:39
	6. 2. 2017	10:31
	14. 2. 2017	7:37
	20. 2. 2017	13:32
	23. 5. 2017	14:17
	9. 1. 2018	15:17
	10. 4. 2018	8:54
	13. 4. 2018	13:12
	14. 9. 2018	12:44
	16. 10. 2018	15:26
	25. 10. 2018	15:56
	22. 11. 2018	9:15
	3. 12. 2018	13:23
	4. 6. 2019	12:40
F	13. 12. 2016	12:40
	1. 6. 2017	14:34
	23. 5. 2018	12:28
	14. 9. 2018	12:44
	5. 11. 2018	15:12
	18. 12. 2018	14:34
	29. 5. 2019	15:20
G	19. 8. 2020	15:55
H	3. 10. 2018	16:52
	5. 10. 2018	6:13
	5. 10. 2018	9:21
	26. 11. 2018	21:02
	7. 1. 2019	13:52
	4. 2. 2019	9:04
	11. 2. 2019	8:08
	11. 2. 2019	8:39
	18. 2. 2019	6:39
	1. 3. 2019	16:10
CH	18. 10. 2018	16:10
I	23. 3. 2020	9:47
J	3. 8. 2020	21:37
K	20. 7. 2020	13:32
	3. 8. 2020	21:38
L	4. 3. 2020	13:09
	4. 3. 2020	13:10

pokračování

t e d y

zaviněně porušil povinnosti soudce a ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l k á r n é p r o v i n ě n í

podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích

a z a n ě s e m u u k l á d á

kárné opatření

d ů t k a

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech a soudcích.

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh kárného řízení

[1] Předseda Okresního soudu v Ústí nad Labem (dále též „navrhovatel“) podal dne 27. 11. 2020 podle § 8 odst. 2 písm. g) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, (dále též „kárný zákon“), k Nejvyššímu správnímu soudu jakožto soudu kárnému návrh na zahájení kárného řízení proti soudci tohoto soudu Mgr. Karlu Šemíkovi (dále též „kárně obviněný“ nebo „soudce“). Obvinil jej ve smyslu § 86 a 87 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), z toho, že jako soudce s potřebnými přístupovými právy v období od 11. 9. 2016 do 19. 8. 2020 opakovaně vstupoval do vnitřní databáze soudu – elektronického rejstříku ISAS a bez relevantního zákonného důvodu zde vyhledával informace o osobách či řízeních (specifikovaných v kárném návrhu a ve výroku tohoto rozhodnutí), které nesouvisely s jeho rozhodovací činností.

[2] Navrhovatel uvedl, že budova Okresního soudu v Ústí nad Labem je během pracovní doby střežena justiční stráží, mimo pracovní dobu je chráněna zabezpečovacím systémem napojeným na pult centrální ochrany, který mohou odblokovat pouze soudci a někteří zaměstnanci soudu, kteří potřebují do budovy vstoupit v souvislosti s plněním svých pracovních povinností. Vedení okresního soudu dbá na to, aby do budovy nevstupovaly cizí osoby, zvláště mimo úřední dobu, a proto ředitelka správy soudu spolu s informatikem namátkově kontrolují, kdo a za jakým účelem do budovy mimo úřední dobu vstoupil a jak dlouho tam pobýval. Při jedné z takových kontrol bylo ze záznamů kamer zjištěno, že kárně obviněný soudce dne 3. 8. 2020 ve večerních hodinách vstoupil do

budovy soudu v doprovodu ženy, která není a nebyla zaměstnankyní soudu. V souvislosti s prověřováním tohoto bezpečnostního incidentu, v němž navrhovatel ještě kárné provinění nespatořoval, pak vzniklo podezření, že došlo ke zneužití některého z informačních systémů soudu. Toto podezření se posléze potvrdilo, neboť bylo zjištěno, že kárně obviněný uvedeného dne lustroval v rejstříku ISAS osoby jménem K a L. Ze sociální sítě Facebook následně bylo zjištěno, že s kárně obviněným byla dne 3. 8. 2020 v budově soudu právě L. Toto zjištění vyvolalo prověrku dalších vstupů kárně obviněného do databáze ISAS, při níž správkyňe aplikace zjistila, že kárně obviněný od roku 2016 lustroval cca 15 jmen, která zjevně neměla souvislost se žádnou věcí, která mu byla přidělena k projednání a rozhodnutí.

[3] Kárně obviněný byl se zjištěními navrhovatele seznámen, přičemž projevil nad svým jednáním lítost a následně písemně vysvětlil, že postupoval na žádost lustrovaných osob, které se na něj osobně či elektronicky obrátily, šlo tedy o zjišťování údajů, které se dotčené osoby mohly dozvědět i jinak, například na informačním centru soudu. Kárně obviněný zdůraznil, že získané informace nijak nezneužil a dále s nimi neoprávněně nenakládal. Po jednání s kárně obviněným zůstalo v seznamu 13 jmen a 51 neoprávněných vstupů. Některé z nich zahrnovaly jen zjišťování, zda daná osoba prochází rejstříkem, jiné byly spojeny s další lustrací uchovávaných skutečností, zejména uložených dokumentů. Navrhovatel neprovéřoval tvrzení kárně obviněného, že lustrace prováděl na žádost dotčených osob, neboť dle jeho názoru tato skutečnost nemá na nezákonnost počínání kárně obviněného vliv.

[4] Popsané jednání představuje dle názoru navrhovatele zcela nepochybně kárné provinění, neboť kárně obviněný porušil povinnost mlčenlivosti a současně ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování. Takové jednání musí v očích veřejnosti ohrožovat důvěru v justici jako celek. Navrhovatel považuje jednání kárně obviněného za kárné provinění spáchané ve formě pokračování (s přiměřeným použitím trestněprávní terminologie). Alternativně navrhuje jednání kvalifikovat jako dva skutky, a to s ohledem na delší časovou prodlevu mezi daty 4. 6. 2019 a 23. 3. 2020. Dle názoru navrhovatele je zachována subjektivní i objektivní lhůta pro podání kárného návrhu.

[5] Navrhovatel dále uvedl, že při osobním rozhovoru se kárně obviněný k jednání vymezenému v kárném návrhu doznal, projevil značnou dávku sebereflexe, vyjádřil nad svým počínáním lítost a ujistil navrhovatele, že se takové jednání již nebude opakovat. Samotné kárné řízení označil kárně obviněný za dostatečné ponaučení a „trest“ a vyjádřil ochotu uzavřít dohodu o vině a kárném opatření. I navrhovatel považuje uzavření dohody za vhodné a účelné.

[6] K osobě kárně obviněného navrhovatel uvedl, že byl jmenován soudcem dne 1. 11. 2012 a dne 14. 1. 2013 nastoupil na občanskoprávní úsek Okresního soudu v Ústí nad Labem, kde soudí dodnes. Dosud nebyl kárně postižen ani mu nebyla udělena výtka. Soudní oddělení, v němž kárně obviněný působí, netrpí průtahy a vykazuje jeden z nejnižších počtů nevyřízených věcí. Kárně obviněný je členem soudcovské rady Okresního soudu v Ústí nad Labem a aktivním členem Soudcovské unie České republiky.

[7] Z uvedených důvodů navrhovatel navrhl, aby kárný soud uznal kárně obviněného vinným ze spáchání výše vymezeného kárného provinění a uložil mu důtku, eventuálně aby schválil uzavřenou dohodu o vině a kárném opatření.

pokračování

[8] Dohodu o vině a kárném opatření, kterou s kárně obviněným uzavřel dne 23. 11. 2020 v Ústí nad Labem, přiložil navrhovatel ke kárnému návrhu. V této dohodě kárně obviněný prohlásil, že vytýkaný skutek spáchal, a navrhovatel prohlásil, že zjištěné skutečnosti dostatečně dokládají, že se kárně obviněný popsaného jednání dopustil, a spáchal tak kárné provinění podle § 87 zákona o soudech a soudcích. Navrhovatel i kárně obviněný se dohodli na uložení důtky podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech a soudcích. Na závěr kárně obviněný prohlásil, že rozumí obsahu sjednávané dohody, je mu zřejmé, co tvoří podstatu vytýkaného skutku, souhlasí s navrhovaným kárným opatření a učinil prohlášení o tom, že kárné provinění spáchal, bez nátlaku, vědom si svých práv i závažnosti tohoto prohlášení a z něj plynoucích důsledků.

[9] Předseda senátu kárného soudu zaslal kárný návrh kárně obviněnému soudci na vědomí a k vyjádření a zároveň navrhovatele i kárně obviněného poučil o tom, že dohodu o vině a kárném opatření lze uzavřít a návrh na její schválení lze vznést až v řádně zahájeném kárném řízení, především poté, co byl kárně obviněný poučen o svých procesních právech.

[10] Dne 15. prosince 2020 obdržel kárný soud vyjádření kárně obviněného, který odkázal na své vyjádření, které poskytl navrhovateli před podáním kárného návrhu, a doplnil, že má zájem uzavřít dohodu o vině a kárném opatření, respektive odkázal na již uzavřenou dohodu. Vyjádřil souhlas s popisem skutku a jeho právní kvalifikací i s navrženým kárným opatřením, skutečnosti uvedené v kárném návrhu považuje za nesporné. Kárně obviněný se cítí vinen a navrhuje upustit od dokazování. Doplnil, že s ohledem na kárné řízení nepřijal místo v Etickém soudu Soudcovské unie. Samotné kárné řízení a jeho veřejnost na kárně obviněného velmi působí, uvědomuje si nevhodnost a neetičnost svého jednání a omlouvá se za něj.

[11] Na jednání konaném dne 18. 1. 2021 kárný soud poté, co vyslechl návrh a souhlasné vyjádření kárně obviněného a strany ústně do protokolu sdělily, že aktualizují uzavřenou dohodu o vině a kárném opatření, resp. potvrzují její obsah ke dni jednání, v neveřejné poradě dospěl k závěru, že nemá výhrady k předložené dohodě o vině a kárném opatření ve smyslu § 314r odst. 2 a 3 trestního řádu *a contrario*. Předseda kárného senátu proto uzavřel, že dokazování se pro nadbytečnost provádět nebude (§ 314q odst. 5 trestního řádu).

II. Hodnocení kárného soudu

[12] Kárný soud považuje možnost uzavřít dohodu o vině a kárném opatření za vhodné vyústění kárného řízení, protože jde o projev žádoucí sebereflexe na straně kárně obviněného soudce (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 15. 4. 2019 č. j. 11 Kss 8/2018-199, věc *Miklová*). Především v případech, kdy je kárným navrhovatelem předseda soudu, u něhož kárně obviněný soudce působí, sjednání a uzavření dohody o vině a kárném opatření posouvá vztah kárného navrhovatele a kárně obviněného do roviny spolupráce namísto konfliktu proti sobě stojících stran řízení. To jistě přispěje k lepší atmosféře na pracovišti a umožní to vedení soudu lépe pracovat s kárně obviněným soudcem na odstranění nedostatků, jež jsou předmětem kárného návrhu (srov. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2019 č. j. 11 Kss 2/2019-51, věc *Parolek*).

[13] Kárný soud dále konstatuje, že schválení dohody o vině a kárném opatření nebrání, že při jejím sjednávání neměl kárně obviněný obhájce. Kárně obviněný byl již na počátku řízení poučen o svém právu zvolit si obhájce a tohoto práva nevyužil (srov. též výše citované rozhodnutí kárného soudu ve věci *Parolek*).

[14] Kárný soud konstatuje, že vymezení skutku v návrhu a v dohodě o vině a kárném opatření nebylo mezi stranami řízení sporné a odpovídá obsahu spisu. V této souvislosti kárný senát zdůrazňuje, že kárné provinění navrhovatel nespatořoval ve vstupu soudce do budovy soudu ve večerních hodinách; nebylo by to ani možné, neboť soudce je soudcem stále, nejen v provozní době soudní budovy. K právní kvalifikaci skutku kárný soud jen stručně uvádí, že soudce může prostřednictvím systému ISAS nahlížet do spisů, které mu nebyly přiděleny k projednání a rozhodnutí, z pracovních či studijních důvodů (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 10. 5. 2012 č. j. 13 Kss 13/2011-169, věc *Havlín*). V rozhodnutí ze dne 22. 5. 2014 č. j. 16 Kss 12/2013-139, věc *Rakošan*, kárný soud konstatoval, že o kárné provinění se může jednat v situaci, kdy soudce informace zjištěné ze systému ISAS předává dalším osobám. V nedávném rozhodnutí ze dne 5. 11. 2020 č. j. 13 Kss 2/2020-146, věc *Veselý*, pak kárný soud dospěl k závěru, že *informační systém ISAS není nástrojem, který by měl sloužit účastníkům řízení nebo případně širší veřejnosti k nahlížení do soudních spisů [...]. Jde o softwarovou pomůcku pracovníků soudu (tedy nejen soudců) určenou k plnění pracovních úkolů, jež má především přispívat k zefektivnění jejich nejrozličnějších pracovních postupů. Nahlížení do soudních spisů (resp. jejich jednotlivých složek – dokumentů), jež by se uvedenému účelu tohoto informačního systému zpronevěřovalo, je tudíž v zásadě nepřípustné*. Neplyne z toho samozřejmě povinnost soudců vést si přehled o jednotlivých přístupech do databází a prokazovat jím či jiným způsobem oprávněnost takového jednání; je to kárný navrhovatel, kdo musí prokázat, že šlo o přístupy ve smyslu citované judikatury neoprávněné (viz bod [79] citovaného rozhodnutí *Veselý*).

[15] S ohledem na závěry posledně citovaného rozhodnutí (a v něm zmíněného rozhodnutí kárného soudu ze dne 17. 6. 2019 č. j. 12 Ksz 2/2018-165, věc *Karabec*) lze souhlasit i s kvalifikací jednání kárně obviněného coby pokračujícího deliktu, tedy jediného skutku, byla tedy zachována objektivní lhůta pro podání kárného návrhu (§ 9 odst. 1 kárného zákona) vůči všem vytýkaným případům neoprávněného nahlížení do systému ISAS.

[16] Dohodnuté kárné opatření v podobě důtky považuje kárný soud za přiměřené (přesněji řečeno, nepovažuje je za zjevně nepřiměřené – viz bod [25] rozhodnutí kárného soudu ze dne 1. 6. 2020 č. j. 11 Kss 2/2020-88, věc *Novák*). V tomto směru zvážil především to, že kárně obviněný projevil příkladnou sebereflexi (z tvrzení navrhovatele vyplývá, že se od počátku ke svému pochybení stavěl čelem, uznal je, projevil lítost a spolupracoval při řádném objasnění skutkového stavu) a dosud nebyl kárně trestán ani mu nebyla udělena výtka, navrhovatel jeho působení u Okresního soudu v Ústí nad Labem hodnotí pozitivně. Samotné kárné provinění lze považovat za méně závažné (ve srovnání například s pochybením, jehož důsledkem je nezákonné omezení osobní svobody obviněného v trestním řízení) a důležité je pochopitelně i to, že informace, které kárně obviněný zjistil ze systému ISAS, nebyly nijak zneužity, v důsledku jeho jednání tudíž nikomu nevznikla škoda; nic takového navrhovatel netvrdí. A samotné uzavření dohody o vině a kárném opatření vnímá kárný soud jako intenzivní polehčující okolnost (viz citované rozhodnutí ve věci *Novák*).

pokračování

[17] Kárný soud shrnuje, že dohoda o vině a kárném opatření, kterou strany uzavřely, vyhovuje zákonným kritériím. Kárný soud proto dohodu schválil a rozhodl o vině a kárném opatření v souladu s ní.

P o u č e n í : Odvolání proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2021

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda kárného senátu